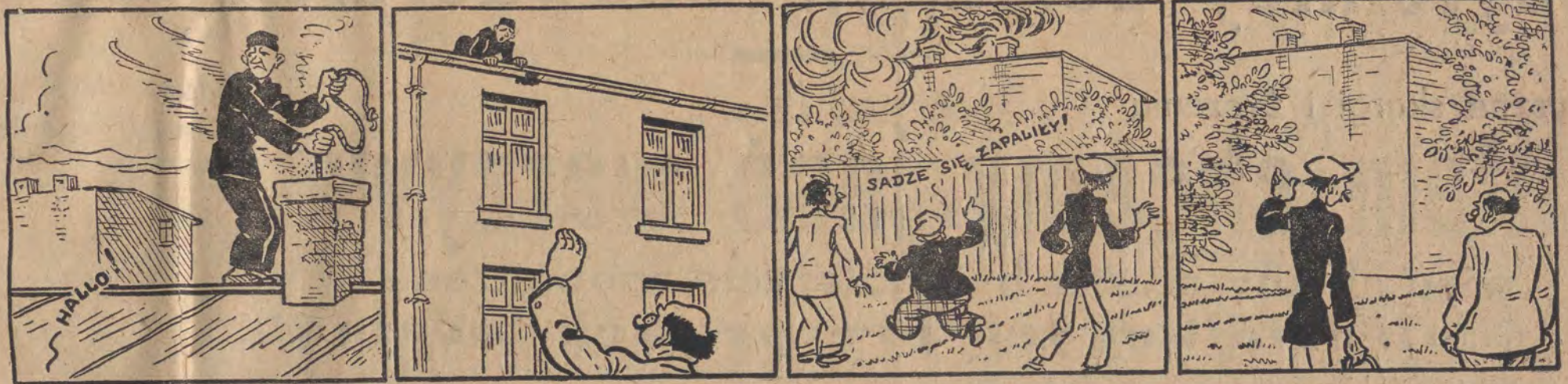

Przygody Włodka i Wacka

KOMINIARZ: — „Jeszcze jeden komin dzisiaj i z robotą kwitną!”... Całe szczęście, bo już nóg nie czuję! O, co to?...
GŁOS: — Halo, panie kominiarzu!...

KOMINIARZ: — No czego tam?
SZABERSKI: — Zostaw pan te kominy, bo mi zakopisz mieszkanie!
KOMINIARZ: — Jak pan uważa!...

WACEK: — Alarm! Alarm! U Szaberskiego zapaliły się sadze!...
WICEK: — Zorganizujemy pomoc!
LITERAT: — Wszyscy idziemy!

WICEK: — No, niebezpieczeństwo zażegnane! Ale kominy trzeba przeczyszczać, ko niecznie, bo, gdy się nagromadzą sadze — znów się mogą zapalić!

na EKRANIE To była konieczność

1. kwietnia.
A więc stało się. Ożeniłem się. Wczoraj odbył się ślub. Przyszła cała rodzinka i z tuzin znajomych. Bardzo mądre zrobili, przynosząc zamiast kwiatów bardziej praktyczne podarunki. Zosia powiedziała, że ma już całe gospodarstwo urządzone. Ciocia Kazia przyniosła nawet maszynkę do mięsa. Szklanek, gamków i talerzy starczy nam chyba do złotego wesela. Jakże jestem szczęśliwy!

15. kwietnia.
Życie jest piękne. Małżeństwo — to cudowny wynalazek. Śniadanie przyrządzone przez moją żoneczkę, smakuje wybornie. Potem razem wychodzimy do pracy. Obiady też Zosia robi sama. Są wspaniałe. Tylko zbyt często gotuje kaszkę. Wieczorem chodzimy na spacer lub do kina. Jestem szczęśliwy!

4. maja.
Tak, tak... Małżeństwo byłoby rajem, gdyby nie wieczne kaszki, jajecznicze, zupki — ciepłe, zimne, w talerzu, w filiżance...

25. maja.
Nie wytrzymam. Przez cały czas małżeństwa nie dostałem nic konkretnego. W nocy śni mi się smaczna rybka. Czasem kielbasa z musztardą. A w dzień — znów kaszka, znów jajeczniczka... Postanowiłem się rozwieść.

15. czerwca.
Za tydzień się rozwodzę. Skończy się niemowlęca kuchnia.

1. lipca.
Rozwodu nie dostałem. Żona dostarczyła na rozprawę zaświadczenie, podpisane przez dwóch pełnoletnich świadków, stwierdzające, iż począwszy od pierwszego dnia małżeństwa dwa razy dziennie odwiedzała wszystkie sklepy łódzkie z artykułami gospodarstwa domowego w poszukiwaniu noży i widelców i takowych nie znalazła.

Sąd uznał, iż w tych warunkach karmienie męża kaszkami i jajecznicą nie było złościwością, lecz — koniecznością... i skazał mnie na bezterminowe żywienie się kaszkami i nabiałem.

Chyba, że... którychś ze sklepów łódzkich postara się o noże i widelce, cóż sobie i innym serdecznie życze.
I.

Korzyści będą obopólne Poprawi się pieczywo

po utworzeniu Piekarsko-Cukierniczej Spółdzielni Pracy
Konsumenty zgłaszają życzenia i reklamacje

W związku z reorganizacją Powszechnej Spółdzielni Spożyców w Łodzi odpadł od spółdzielni cały dział produkcyjny branży piekarsko-cukierniczej. Wszystkie piekarnie i ciastkarnie, należące dotychczas do PSS, połączyły się obecnie z piekarskimi spółdzielniami pracy, tworząc jedną instytucję pod nazwą Piekarsko-Cukiernicza Spółdzielnia Pracy.

Nowopowstała spółdzielnia jest jedną z największych tego rodzaju placówek produkcyjnych w Polsce, a już w niedługim czasie, po uruchomieniu budowanej się obecnie olbrzymiej piekarni mechanicznej, będzie niewątpliwie największą. Obecnie spółdzielnia posiada na terenie Łodzi 57 piekarni i 6 ciastkarni.

Połączenie spółdzielni pracy piekarskich z piekarniami PSS jest korzystne. Przede wszystkim usunięta została dwutorowość w tak ważnej dziedzinie jak produkcja pieczywa, a więc podstawowego artykułu spożywczego. Ułatwi to znacznie zarówno planowanie produkcji jak i dystrybucję pieczywa. Ponieważ jednocześnie dotychczasowe sklepy piekarskiej spółdzielni pracy zostały przejęte przez PSS, członkowie dawnej spółdzielni będą mogli więcej czasu i energii poświęcić dbałości o jakość pieczywa.

Jest też jeszcze jedna korzyść, płynąca z połączenia tych dwóch instytucji, mianowicie — potanie kosztów administracji, transportu itp. Jak wykazały pobieżne obliczenia, już w pierwszych dniach po utworzeniu Piekarsko-Cukierniczej Spółdzielni Pracy koszt transportu obniżył się o 15 procent.

Nowopowstała placówka pragnie jak najlepiej zorganizować pracę i usunąć wszystkie istniejące jeszcze niedociągnięcia. W tym celu kierownictwo Piekarsko-Cukierniczej Spółdzielni Pracy pragnie nawiązać bezpośredni kontakt z konsumentami. Każdego poniedziałku w godzinach od 12-ej do 14-ej w lokalu przy ul. Kiłkińskiej 81, kierownik lub zastępca kierownika spółdzielni będzie przyjmował konsumentów zgłaszających reklamacje i życzenia w sprawie pieczywa.

Skoro mowa już o pieczywie, warto poruszyć jeszcze jedną kwestię. Na terenie Łodzi jest coraz więcej branżowych sklepów z pieczywem. Są one w zasadzie dobrze zaopatrzone. W takich sklepach, jak przy ul. Piotrkowskiej 29, czy na rogu ul. Stalina i Piotrkowskiej, można dostać najprzeróżniejsze pieczywo: chleby różnych gatunków, „angielski”, kaizerki, rogalki, solanki, drożdżówki itp. Natomiast w wielu sklepach spożywczych PSS i MHD, sprzedających obok innych towarów również pieczywo, wybór jego jest bardzo niewielki. Rogalików, solanek, kaizerki itp. galanterii piekarskiej najczściej

Młodzież łódzka przed Złotem w Berlinie

Młodzież łódzka przygotowuje się z wielkim zapałem do ogólnokrajowej sztafety ZMP pod hasłem „Naprzód do III Światowego Złotu Młodych Bojowników o Pokój”. Sztafeta ta poniesie meldunki od całej młodzieży polskiej na Złot w Berlinie.

W ramach przygotowań do Złotu berlińskiego we wszystkich dzielnicach ZMP na terenie Łodzi wygłaszane są pogadanki o życiu i rozwoju Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Usprawnienia w sprzedaży mleka

Aby ułatwić mieszkańcom Łodzi nabycie mleka, Miejskie Zakłady Mleczarskie wprowadzą w najbliższym czasie usprawnienia w dotychczasowej dystrybucji.

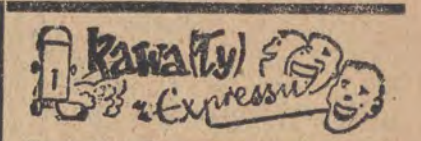
Przewiduje się sprzedaż mleka przez niektóre sklepy MHD i PSS w niedzielę. Oprócz tego w około 100 sklepach będzie można nabyć mleko w godzinach rannych i obiadowych.

Niezależnie od tego, już pod koniec tygodnia wytypowane sklepy PSS zaopatrywane będą w lodę produkowane przez MZM, a które do tej pory można było dostać wyłącznie w barach mlecznych. (r)

W czwartek spotykamy się na koncercie w Helenow'e

Wydział Kultury Prezydium RN organizuje w czwartek 19 bm. o godz. 18-ej w Parku 19 Stycznia (Helenów) koncert poświęcony muzyce polskiej, w wykonaniu znanych artystów PR. Wystąpią: Wł. Maniak — fortepian, I. Strzałkowska — śpiew, Z. Płoszaj — skrzypce, M. Jeżewski — słowo wiązace.

W programie utwory fortepianowe Chopina, pieśni Moniuszki, Zielińskiego, Szopskiego, Niewiadomskiego, utwory skrzypcowe Wieniawskiego, Mlynańskiego i innych.

Pani Smyczkowa urządziła przyjęcie. Panna Smyczkówna zabawia gości grą na pianinie. Koncert trwa dobrą godzinę. Część gości cichaczem się ulotniła, inni wciąż trwają na posterunku. Wreszcie gdy panna Smyczek skończyła, podchodzi do niej jakiś pan i pyta:
— Pani musi chyba kochać swoje pianino, prawda?
— O, tak... Bardzo!
— To dlaczego je pani tak męczy?
W szkole angielskiej.
— Tom, dlaczego powiadasz, że Wielka Brytania jest półwyspem?
— Dlatego, panie profesorze, że połowa naszej wyspy jest zajęta przez amerykańskie bazy wojenne... (u)

Mały reportaż

„Ruch” w ruchu

Potężna maszyna rotacyjna nieprzerwanym strumieniem wyrzuca pachnącą farbą drukarską numery „Expressu Ilustrowanego”.

Pracownicy ekspedycji „Ruchu”, otrzymawszy przez okienko drukarni egzemplarze „Expressu”, dzielą je od razu na grupy. Jedne paczki zapakowane w worki jadą samochodem na dworzec, inne na pocztę a jeszcze inne rozwożone są samochodami do poszczególnych rozdzielni łódzkich. Wydrukowana gazeta leży bardzo krótko w ekspedycji, czasem tylko kilkanaście minut...
* * *

Wraca samochód z dworca. Przywiozł czasopisma radzieckie, niemieckie, francuskie. Widać tu także „Trybunę Ludu”, „Express Wieczorny” i inne pisma stołeczne.

Za kilka minut są one już posegregowane i samochodami jadą dalej — do rozdzielni.

Rozdzielnia młodzieżowa numer 3 obsługiwana jest wyłącznie przez młodzież. Zaopatruje ona we wszystkie dzienniki i czasopisma całą południową dzielnicę Łodzi. Kierownikiem rozdzielni tej jest dawny rozwodziciel gazet ob. Jan Mizera.

Pracę w rozdzielni zorganizował on wzorowo. Opracowano specjalny rozkład jazdy samochodu. O wyznaczonej godzinie samochód naładowany gazetami wyrusza na miasto. Szofer ma tak ułożoną trasę, że nie jeździ nigdy dwa razy tą samą drogą. Kolejno objeżdża wszystkie ulice, zostawiając po drodze poszczególnym kioskarzom paczki z gazetami.

Wacław Szczęsny, inwalida prowadzący kiosk „Ruchu” na pętlicy przy ul. Pabianickiej wie, że o godzinie 9.30 samochód „Ruchu” zatrzyma się przy jego kiosku. Cze-

Wszędzie musi być czysto Ludzie i muchy Zakład Deratyzacji rozpoczął odmuszanie miasta

„Sezon” dla much późno rozpoczął się w tym roku. Długo było chłodno, a to nie sprzyjało rozmnażaniu się dokuczliwych owadów.

W ostatnich tygodniach jednak muchy mnożą się jakby chciały odrobić stracony czas. Coraz więcej widać tych roznościcieli zarasków wszelkich chorób. Pora więc najwyższa, żeby podjąć energiczną walkę z muchami.

W przygotowaniu jest zarządzenie Prezydium RN, o przymusowym odmuszaniu Łodzi. Zarządzeniem tym objęte będą szpitale, żłobki, przedszkola, wszelkie zakłady wyrobu i sprzedaży artykułów żywnościowych, jak sklepy, stolówki, przetwórnice mięsne itp. oraz miejsca zamieszkania większej ilości osób, hotele robot-

nicze, miejskie i inne objekty zgłaszane przez poszczególne dozory sanitarne.

Obsługując nasze miasto Okręgowy Zakład Deratyzacji Nr. 6 rozpoczął już odmuszanie szpitali, żłobków i przedszkoli przy czym w wielu obiektach akcje zakończono z dobrymi wynikami. Na specjalne zgłoszenia odmuszono także reżynie miejską i przedsiębiorstwo „Bacutil”.

Zgłoszeń jednak jest na razie mało. Utrudnia to rozplanowanie zajęć 12 ekip, które pracują obecnie na terenie Łodzi. Nie brak też instytucji opornych jak np. zakłady przetwórczo-uszczupkowe „Strem”, których kierownictwo twierdzi, że samo da sobie radę z muchami w co mocno wątpliw.

